

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 170/2014
22.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.А. и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених М.А., Н.Т., М.С. и М.Ц., адвоката С.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 830/12 од 16.10.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 808/13 од 12.11.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 22.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених М.А., Н.Т., М.С. и М.Ц., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 830/12 од 16.10.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 808/13 од 12.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 830/12 од 16.10.2012. године, окривљени М.А., Н.Т., М.С. и М.Ц. оглашени су кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по шест месеци у коју казну се окривљенима М.А., Н.Т. и М.С. урачунава време проведено у притвору од 07.06.2011. до 14.06.2011. године, а окривљеном М.Ц. је урачунато време проведено у притвору од 27.05.2011. до 26.06.2011. године.

Окривљени су обавезани да суду на име судског паушала плате износ од по 5.000,00 динара, окривљени М.А., Н.Т. и М.С. на име трошкова кривичног поступка да плате износ од по 2.000,00 динара, а окривљени М.Ц. на име трошкова кривичног поступка износ од 28.250,00 динара, а сви окривљени на име трошкова кривичног поступка оштећеном Н.Р. плате износ од по 12.750,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Истом пресудом оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 808/13 од 12.11.2013. године усвојена је жалба заједничког браниоца окривљених М.А., Н.Т., М.С. и М.Ц. и

преиначена је првостепена пресуда само у погледу одлуке о правној оцени дела и кривичној санкцији, тако што су окривљени оглашени кривим због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, и осуђени на казне затвора у трајању од по четири месеца у коју се окривљенима М.А., Н.Т. и М.С. урачунава време проведено у притвору од 07.06.2011. до 14.06.2011. године а окривљеном М.Ц. од 27.05.2011. до 26.06.2011. године, док је у осталом делу жалба браниоца окривљених одбијена као неоснована а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Истом пресудом жалба браниоца окривљеног М.Ц., адвоката И.А., изјављена против првостепене пресуде је одбачена као неблагоприятна.

Против ових пресуда, бранилац окривљених М.А., Н.Т., М.С. и М.Ц., адвокат С.Н., благовремено је поднео захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и другостепену пресуду преиначи тако што ће уважењем жалбе браниоца окривљених преиначити првостепену пресуду и окривљене ослободити од оптужбе за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ-а или да другостепену пресуду укине и предмет врати истом суду, али другом већу, на поновни поступак по жалби браниоца окривљених. У захтеву је предложено да Врховни касациони суд у смислу члана 488. став 3. ЗКП-а окривљенима одложи извршење изречене казне затвора.

Врховни касациони суд доставио је захтев за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу. Сматрајући да присуство Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке због чега их није позвао на седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а. Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је уз примену члана 604. ЗКП-а, оценио наводе у захтеву и нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених М.А., Н.Т., М.С. и М.Ц. у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 8. ЗКП-а на тај начин што је у изреци пресуде навео да су окривљени вршили насиље према оштећеном, а да је последица дела значајније угрожавање спокојства грађана чиме је прекорачио оптужбу - оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Врању Кт 997/11 од 29.06.2011. године и то у погледу последице кривичног дела, с`обзиром на то да у диспозитиву оптужног акта није било наведено да је услед кривичног дела дошло до „значајнијег“ угрожавања спокојства грађана већ је окривљенима било стављено на терет да су вршили насиље угрожавајући при том спокојство грађана и теже реметећи јавни ред и мир, која битна повреда одредаба кривичног поступка је таквог значаја да је првостепени суд погрешно применио кривични закон налазећи да се у радњама окривљених стичу законска обележја кривичног дела

насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ-а. У захтеву за заштиту законитости бранилац истиче да је и другостепени суд својом пресудом учинио исту битну повреду одредаба кривичног поступка из сада важеће одредбе члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а тиме што је и сам прекорачио оптужбу, јер је у изреци пресуде у чињеничном опису дела поново унео битан елемент бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ-а - значајније угрожавање спокојства грађана, што се окривљенима оптужбом није стављало на терет, што је довело до тога да и другостепени суд погрешно примени кривични закон када је утврдио да се у радњама окривљених стичу елементи кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ-а.

Врховни касациони суд налази да се неосновано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених истиче да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а на штету окривљених.

Наиме, по налажењу овога суда, тачан је навод захтева браниоца окривљених да је у диспозитиву оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Врању Кт 997/11 од 29.06.2011. године наведено да су окривљени вршећи насиље према оштећеном угрозили спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир.

Међутим, Врховни касациони суд налази да нижестепени судови тиме што су у чињенични опис кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ-а, датом у изреци пресуде унели израз „значајније“ испред навода „угрожавајући спокојство грађана“ нису повредили објективни идентитет између оптужбе и пресуде, а насупрот наводима захтева браниоца окривљених.

Наиме, према законском опису бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. КЗ-а обележје основног облика овог кривичног дела из става 1. чине алтернативно прописани могући начин извршења дела и то „грубо вређање или злостављање другог, вршење насиља према другом, изазивање туче или дрско или безобзирно понашање учиниоца“, а чија последица је такође алтернативно одређена и састоји се у „значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира“.

С тим у вези, Врховни касациони суд налази да из чињеница и околности наведених у изреци другостепене пресуде и утврђених на претресу - да се предметни догађај одиграо у касним ноћним часовима - 3.15h на јавном месту где се налазио већи број кафића и у присуству великог броја лица, јасно произлази да је у конкретном случају услед вршења насиља окривљених према оштећеном дошло до значајнијег угрожавања спокојства грађана. У таквој ситуацији само уношење у изреку пресуде законског израза „значајније“ испред навода „угрожавајући спокојство грађана“ није довело до прекорачења оптужбе, имајући у виду да је тако измењен чињенични опис кривичног дела из изреке пресуде остао у границама чињеничног основа оптужног предлога, тј. у границама чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произлазе законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ-а, па се у захтеву за заштиту законитости неосновано указује да

су првостепени и другостепени суд учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд налази да другостепени суд тиме што је утврдио да се у радњама окривљених стичу сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ-а, није повредио кривични закон у питању да ли је дело за које се оптужени гоне кривично дело, па се супротни наводи захтева браниоца окривљених оцењују неоснованим.

Налазећи, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених неоснован, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.**